

125 ANYS DE LA LLAVOR D'UNA CATALUNYA SOBIRANA

QUIM TORRA I PLA
President de la Generalitat de Catalunya

El 1892, la capital del Bages va ser l'escenari de l'aprovació de les Bases de Manresa, el primer text polític del catalanisme que feia palesa la voluntat d'autogovern de Catalunya. Representants d'entitats catalanistes d'arreu del país van reunir-se amb la voluntat de dotar Catalunya de plena sobirania, en resposta a un estat que, ja llavors, negava la realitat catalana.

Han passat més de cent anys d'aquell moment històric, però, paradoxalment, continua sent d'actualitat absoluta perquè ens trobem en el mateix punt de partida: sota l'opressió d'un Estat espanyol que nega qualsevol aspiració d'autogovern. Per això ens sentim hereus d'aquella assemblea, però amb la constatació que avui ja no busquem un millor encaix dins l'Estat espanyol, sinó l'aspiració legítima de convertir-nos en un estat independent, tal com ens marca el mandat del poble.

Fa cent vint-i-cinc anys es van posar les bases per a una Catalunya que volia decidir lliurement el seu futur i avui tenim clar que el dret d'autodeterminació i el seu exercici no són propietat de cap govern ni de cap circumstància. És un dret del poble de Catalunya i no hi renunciarem. Polítics i líders d'entitats socials honorables i demòcrates són avui a la presó i a l'exili per haver permès que els ciutadans exercíssim aquest dret i

milers de catalans han estat investigats i processats. L'Estat ha empresonat la democràcia i la llibertat i, d'aquí a uns mesos, veurem com comença un judici infame basat en un procés judicial que ha estat una farsa.

Hem repetit una infinitat de vegades que mantenim la mà estesa i continuem creient fermament que el diàleg és la millor solució, però no podem esperar eternament una proposta que no arriba mai. El temps s'esgota i el mandat del poble és clar. Ja no podem fer marxa enrere. Per aquest motiu, no deixarem de persistir, com no ho va fer el catalanisme el 1892, malgrat els entrebancs que ens posin en el camí. Tinc el convenciment que, si el poble de Catalunya vol i ens mantenim units, podem aconseguir aquesta anhelada República. Si caminem junts, des de l'exili, des de les presons, des del Consell de la República, des del Govern, el Parlament i els ajuntaments, des de la societat civil, des dels agents socials i econòmics, i ho fem sempre mirant endavant, podem aconseguir-ho.

Fa cent vint-i-cinc anys es van traçar els principis d'una Catalunya plenament sobirana. Treballem ara des de tots els àmbits, amb la determinació i la força que ha caracteritzat sempre el poble català, i aconseguirem fer realitat la República Catalana.